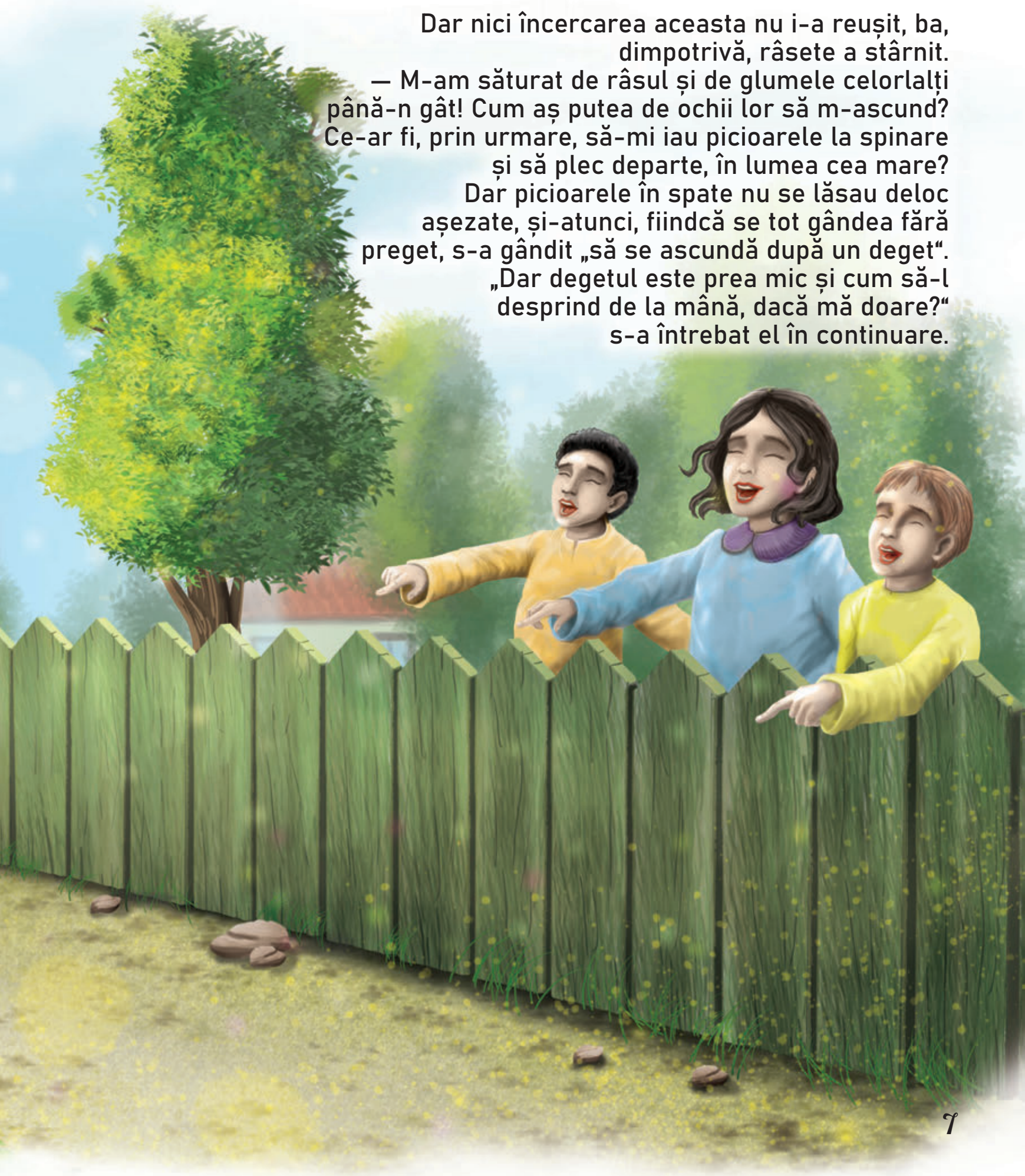

Dimpotrivă, învățătorul i-a dat notă mică și cu glas răspicat așa l-a certat:
— Tu, băiete, ai cam legat cartea de gard!
„N-am legat-o deloc!” își spuse băiatul lăcrimând, dar se-nsenină fiindcă
deodată îi veni un gând: „Poate că asta e o metodă anume
să pot primi și eu note bune”.
Așa că de primul gard cărțile
le-a atârnat cu o sfoară
și a așteptat roadele
râvnite să apară.

Dar nici încercarea aceasta nu i-a reușit, ba,
dimpotrivă, râsete a stârnit.
— M-am săturat de râsul și de glumele celorlalți
până-n gât! Cum aș putea de ochii lor să m-ascund?
Ce-ar fi, prin urmare, să-mi iau picioarele la spinare
și să plec departe, în lumea cea mare?
Dar picioarele în spate nu se lăsau deloc
așezate, și-atunci, fiindcă se tot gândea fără
preget, s-a gândit „să se ascundă după un deget”.
„Dar degetul este prea mic și cum să-l
desprind de la mână, dacă mă doare?”
s-a întrebat el în continuare.

Străbătură ei o bucată de drum oarecare până întâlnește un băietan care repeta mereu aceeași întrebare:

— Unde s-o găsești? Unde s-o găsești oare?

— Ce-ai pierdut, frățioare? Spune-ne și nouă și-o să ne străduim în ajutor să-ți venim.

— Dragii mei, ascultați! Pe nedrept sunt eu pedepsit, deoarece „Pierde-Vară” sunt poreclit. Eu cu vara n-am nicio treabă, dimpotrivă, îmi e tare dragă. E foarte cald, este drept, dar găsești destulă umbră unde poți să lenevești berechet.

— Nimic nu-i drept pe lumea asta, îl consolează cei doi, dar vino cu noi! Poate, cine știe, pe cale, vei găsi și tu răspunsul la a ta întrebare.

Și-mpreună porniră așadară la drum de vară până-n seară, până se opriră în fața unei curți arătoase care-n zare se arătase. Pe lângă acele curți trecea o apă ce nu avea pod, așa că o trecură cu toții înot. Curtea era înconjurată de un gard cu aspect curios, deoarece avea vârful țămbrelor¹ în jos și nu avea nicio poartă, așa că în el începură temeinic cu pietre să bată.

¹ țămbre – scânduri înguste folosite pentru construirea gardurilor

Și așa, „Încurcă -Lume“ cel de-acasă plecat, locul în această familie ciudată și l-a aflat. El cu „Calcă-n străchini“ s-a însurat, știind că-n ea perechea potrivită și-a aflat. Spera că împreună cu ea va făptui boacâne multe, pe care, dacă lumea va vrea, va putea să le-asculte.

